

ಹೋರಾಟ ನಮಗೆ, ನೀನಿರಲಿ ಬೆರೆಯುವುದು ಬೇಡವೆಂದು ನಾನೇ ಹೇಳಿದ್ದೆನಲ್ಲಾ? ಯಾಕೆ ಬಂದೆ? ಅದೂ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಒತ್ತೆಯಿಟ್ಟು ಬಂದೆ. ಬಿಸಿರಕ್ಕ, ಬಿಳಿದೇಶದಿಂದ ಬಂದ ಕಂದು ಚರ್ಮದವನು ಅಂತ ಇತರರು ನಗಾಡಿದರೂ ನಾನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. 'ಹಣವೋ, ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯೋ ಯಾವುದಕ್ಕೋ ನಮ್ಮನ್ನು ಸರಕು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದಿದ್ದೀಯಾ. ಅದರಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ತ್ಯಾಗ ಏನೂ ಇಲ್ಲ, ಅವನನ್ನು ನಂಬಬೇಡ' ಅಂತ ಇತರರು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೂ, ನಾಳೆ ಸಾಯುವ ನಾವು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಬಂದಿರಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡಿದೆ. ನಿನಗಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಜೊತೆಗೆ ನಿನ್ನ ಕ್ಯಾಮರಾಮನ್‌ಗೆ ಕೂಡ ನಮಗೇ ಇಲ್ಲವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಊಟದಲ್ಲಿ ತುತ್ತು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೆವಲ್ಲ, ನೆನಪಿದೆಯಾ?"

"ಹೌದು ನಬಿಲ್, ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೆನಪಿದೆ. ಅದು ನಿನ್ನ ದೊಡ್ಡ ಗುಣ. ನಿನ್ನ ಜನರಿಗಾಗಿ, ನ್ಯಾಯಕ್ಕಾಗಿ ನೀನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಹಾಯಗಳು, ನಿನ್ನ ಮನುಷ್ಯತ್ವ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ತ್ಯಾಗಗಳಿಗೆ ಇಂದಿಗೂ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಗೌರವ ಇದೆ". ಜಾಧವ್ ತುಂಬು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನುಡಿದ.

"ಹಾಗಾದರೆ ಆ ಗೌರವವನ್ನು ಯಾಕೆ ಮಾರಿಕೊಂಡೆ?" ನಬಿಲ್‌ನ ಧ್ವನಿ ತಾರಕಕ್ಕೇರಿ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ರೋಷ ಭಗ್ಗನೆಂದು ಹೊತ್ತಿ ಉರಿಯಿತು.

"ನಬಿಲ್..." ಜಾಧವ್ ಅವನ ಮಾತನ್ನು ತುಂಡರಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದ. ನಬಿಲ್ ಮತ್ತು ಆವೇಶ ಬಂದವನಂತೆ ಮುಂದುವರಿಸಿದ.

"ಅವರಿಗಂತೂ ಮನುಷ್ಯ ಜೀವಗಳ ಮೇಲೆ, ಜೀವನದ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಗೌರವವೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಮನುಷ್ಯರೇ ಅಲ್ಲ, ಅತಿ ಸಣ್ಣದೊಂದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನಂತಹ ಎಷ್ಟು ಜನರನ್ನು ತುಂಬಿದ್ದರು. ನಿಲ್ಲಬಹುದಿತ್ತೇ ಹೊರತು ಕೂರಲು, ಮಲಗಲು ಜಾಗವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮನ್ನು ಕೂಡಿಹಾಕಿದ ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲ ಪಕ್ಕ ನಿಂತವರು ಮಾತ್ರ, ಕೋಣೆಯ ಕದ ತೆರೆದಾಗೊಮ್ಮೆ ದೊಡ್ಡ ಉಸಿರೆಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತು. ಕೋಣೆಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರು ಉಸಿರಿಲ್ಲದೆ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಶವವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಯ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಉಸಿರಾಡುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೂ ನಮ್ಮದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ..." ನಬಿಲ್ ಆ ಕ್ಷಣವೂ ಗಾಳಿಗಾಗಿ ಪರದಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ದೊಡ್ಡ ಉಸಿರನ್ನು ಒಳಗೆಳೆದುಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದ.

ಅದನ್ನೇ ಅವಕಾಶವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಜಾಧವನ ಮನಸ್ಸು ಜಾಗೃತಿಗೆ ಬಂತು. ಅವನು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಯೋಚಿಸತೊಡಗಿದ. ಅವನ ಪ್ರತೀಕಾ ಮನೋಧರ್ಮ ಅವನಿಗೆ ಅರಿವಿಲ್ಲದಂತೆಯೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡತೊಡಗಿತ್ತು.

ಸಿರಿಯಾದಿಂದ ತಾನು ಮರಳಿದ ನಂತರ ಮಿಲಿಟರಿಯವರು ನಬಿಲ್‌ನನ್ನು ಯಾವುದೋ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಬಂಧಿಸಿರಬೇಕು. ಅಂದರೆ, ನಬಿಲ್ ಮಿಲಿಟರಿಯವರ ರಹಸ್ಯ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿ ಸೆರೆಯಾಗಿದ್ದನೇ? ಅದಕ್ಕೇ ಅವನನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಲು ತನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೂ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ ಅವಘಡದ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಧವನಿಗೆ

ಅತ್ಯಂತ ಕೃಶನಾಗಿದ್ದ ಅವನು ತನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಬಲವಂತವಾಗಿ ಹೊತ್ತು ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಉಳಿದಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

ಯುದ್ಧಗಳು ನಡೆಯಬಾರದು. ಯುದ್ಧವನ್ನುವುದು ಹೊರಗಿನಿಂದಲೇ ಬರಲಿ, ಒಳಗಿನಿಂದಲೇ ಬರಲಿ ಅದು ಮನುಷ್ಯರ ಇರುವನ್ನೇ ಹೀರಿ ತೆಗೆಬಿಡುತ್ತವೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದ ಜಾಧವ್ ನಬಿಲನನ್ನು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಭೇಟಿಯಾದ ದಿನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಿದ.

ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಬಿಲ್ ಒಬ್ಬ ಆಕರ್ಷಕ ತರುಣನಾಗಿದ್ದ. ಸಿರಿಯಾದಿಂದ ಲಂಡನ್ನಿನ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕೆ ಓದಲು ಬಂದಿದ್ದ. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸಮೂಹ ಸಂವಹನ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಅಭ್ಯಯಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಜಾಧವ್ ಅವನಿಗೆ ಪರಮಾಪ್ತ ಗೆಳೆಯನಾಗಿದ್ದ. ಓದು ಮುಗಿಸಿದ ನಬಿಲ್ ತನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮರಳಿದ್ದ. ಸಿರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಆಂತರಿಕ ಯುದ್ಧ ಭುಗಿಲೆದ್ದಾಗ, ಜಾಧವ್ ಗೆಳೆಯನ ಸಹಾಯ ಕೋರಿ, ಯುದ್ಧಭೂಮಿಯಿಂದಲೇ ವರದಿ

ಮಾಡಲು ಹೋಗಿದ್ದ. ವಿದೇಶೀ ವರದಿಗಾರರ ಜೀವಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಭಯವಿದ್ದ ಕಾರಣ, ಅಲ್ಲಿಯ ದೇಶೀ ಜನರ ಸಹಾಯ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರದ ಅಗತ್ಯ ಬಹಳವಿತ್ತು. ನಬಿಲ್ ತನ್ನ ಪರಿಚಯದ ಹಲವರ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಜಾಧವನಿಗೆ ಒದಗಿಸಿದ್ದ. ತನ್ನ ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಒಳಗನ್ನು ಪ್ರಪಂಚದುದುರು ಬಿಚ್ಚಿಡಲು ಜಾಧವನಿಗೆ ಸಹಕಾರ ನೀಡಿದ್ದ. ತನ್ನ ದೇಶದ ಜನರ ಬದುಕು ಮೊದಲಿನಂತೆ ಶಾಂತವಾಗಿ ಸಾಗಲಿ ಎಂದು ಆಶಿಸಿದ್ದ. ಆರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಅವರು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಬದುಕಿದ್ದರು. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ನಬಿಲ್ ಜಾಧವನಿಗೆ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಒತ್ತೆಯಿಟ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದ. "....."

ಅದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಜಾಧವ್ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದ. ನಬಿಲ್ ಈಗ ಆವೇಶದಿಂದ ಮಾತಾಡತೊಡಗಿದ.

"ನಿನ್ನನ್ನು ನಂಬಿದ್ದು ನನ್ನ ಮೊದಲ ತಪ್ಪು. ನಿನ್ನಿಂದ ನಮಗೆ ಸಹಾಯವಾಗಬಹುದು ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದು ಎರಡನೇ ತಪ್ಪು... ಅಷ್ಟಕ್ಕೂ ನೀನೇ ತಾನೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದದ್ದು? ನಮ್ಮ